

ਖੇਸਲਾ ਅਤੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ.ਜੇ.,

ਐਮ.ਐਸ.ਟੀ. ਅਗੇ ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ ।

ਸਾਂਤੀ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਨਾਮ

»ਬ

SUDH RAM ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1951 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 195

1954

-----ਭਾਰਤੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1908 ਦਾ XVI) ਸੈਕਸ਼ਨ 17(1)(b)
 15 ਜੂਨ ---- ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ
 ਸੰਪਤੀ ਕੀ ਧਾਰਾ 17 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਾਇਦਾਦ
 ਦਾ ਤੁਬਾਦਲਾ ਐਕਟ (1882 ਦਾ IV)—ਸੈਕਸ਼ਨ 53 ਏ ਦਾ ਲਾਭ ਕਿਸ ਨੂੰ ਅਤੇ
 ਕਦੇ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਸੰਭਾਲ— ਨਿਰਧਾਰਨ— ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ

ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। *tion* ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ * ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ, ਲਈ ਧਾਰਾ 17 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 53-ਏ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਗੱਠਿਆ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ।

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: -

- (1) ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਮੁੱਲ, ਉਹਨਾਂ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ;
- (2) ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ 4 ਅਤੇ ਵਿਧਵਾ ਦੀ;
- (3) ਵਿਧਵਾ ਦੀਆਂ ਵਾਜਬ ਇੱਛਾਵਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਖਰਚੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਲਈ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਹੋਰ * ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਘਟਨਾ ਲਈ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀ ਖਰਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ
- (4) ਬੈਂਡ ਵਿਚਕਾਰ ਪਿਛਲੇ ਸਬੰਧ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਰਗਾ ਪਰਸਾਦ ਸੁਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਮੋਗਾ, ਮਿਤੀ 10 ਮਾਰਚ 1950, ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਸ਼ਾਮ 40 ਵਜੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫਰਵਰੀ 1947 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਉਸਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ 480 ਰੁਪਏ ਦਾ ਡਿਕਰੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

⁴ ਐਮਐਲ ਸੇਠੀ ਅਤੇ ਐਫਸੀ ਮਿੱਤਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਐਚ.ਐਲ ਸਰੀਨ, ਡੀਐਨ ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਆਈ.ਡੀ, ਦੁਆ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, 1951 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 195, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਅੰਤਰ-ਜੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਾਂਤੀ ਨੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1948 ਨੂੰ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 147, 1948 ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਾਂਤੀ ਨੇ ਬਾਰਤਰਾਂਜ, ਮੋਗਾ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਦੁਕਾਨ ਨੰਬਰ 148 ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ। ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਕਾਰਨ 2,400। ਬ ਸ਼੍ਰੀਮਤਿ ਸੰਗੀ ਵਿਚ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੈਠੀ ਨੇ ਉਸ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। 200 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਜੀਵਨ ਭਰ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਸੁਧ ਰਾਮ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਅਤੇ ਉਸ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਨੰਬਰ 148।

ਹੋਰ

-----; ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ:-

1. ਕੀ ਬੁੱਧ ਰਾਮ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਵੇਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ?
2. ਕੀ ਵਿਵਾਦ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨ ਹੈ;
3. ਕੀ ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਬਣਾਇਆ ਸੀ?
4. ਮੁਦਈ ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਨਸੈਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੇਨਟੇਨੈਂਸ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਰਕਮ ਹੈ?
5. ਕੀ ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਉਸ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਚਾਰਜ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਦੁਕਾਨ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ?
6. ਕੀ ਮੁਦਈ ਮੁੱਖ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਅਤੇ ਕਿਸ ਦਰ 'ਤੇ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ?
7. ਕੀ ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਚਲਾਇਆ ਸੀ?
8. ਕੀ ਮੁਦਈ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਮੌਰਗੇਜ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ?
9. ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਜਾਇਜ਼ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਦਈ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ ਨਿਵਾਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ?
10. ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਮੁਦਈ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2 ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?
11. ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹਨ।
12. ਕੀ ਵਸੀਅਤ ਉਦੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਹੀ ਮਨ ਦਾ ਸੀ?

1948 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 147 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ Mst. ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਸੰਤੀ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ-^{u<}

ਸੁਧ ਰਾਮ ਅਤੇ

(a) ਕਿ ਬੁੱਧ ਰਾਮ
ਸੀ

ਉਥੇ ਸਾਂਝੇ ਦਾ ਮੈਂਬਰ

ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ; ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ

- (b) ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਦੁਕਾਨ ਸਾਂਝੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ;
- (c) ਕਿ ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਨੇ ਦੁਕਾਨ ਨੰਬਰ 148 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਸੀ;
- (d) ਕਿ ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਖਰਚਾ ਦੁਕਾਨ ਨੰਬਰ 148 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;
- (e) ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 480 ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਕਾਰਨ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਸੀ;
- (f) ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਇਸ ਕਬੂਲ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਉਹ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਵਸੀਅਤ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 2, ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਹੀ ਮਨ ਦਾ ਸੀ;
- (g) ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਮੌਰਗੇਜ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ;
- (h) ਕਿ ਮੌਰਗੇਜ ਡੀਡ, ਐਗਜ਼ਿਬਿਟ ਡੀ. 1, ਵੈਧ ਅਤੇ ਬਾਈਡਿੰਗ ਸੀ, ਅਤੇ
- (i) ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੌਰਗੇਜ ਮੁਦਈ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਜਾਂ ਨਿਵਾਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 10,000 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। 40 ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਹਵਾਰੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ। 480 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਸੰਤੀ ਖਾਤਾ, ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਖਰਚਾ। ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੁਧ ਰਾਮ ਅਤੇ ਜੇ.ਐਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬਾਕੀ ਦੁਕਾਨਾਂ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਾਂਤੀ ਦਾ ਚਾਰਜ ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਮੌਰਗੇਜ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 1 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹਰਾਮ ਸਿੰਘ, 1948 ਦੇ ਸਿਵਲ ਸੂਟ ਨੰ. 147 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਾਂਤੀ ਨੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਵੱਸ-ਸਾਰਣੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਹ ਵੱਸ-ਸਾਰਣੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ-

ਗੰਗਾ ਰਾਮ

ਬੁਧ ਰਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਾਂਤੀ, ਵਿਧਵਾ। ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ (Defdt No. 4)	ਸੁਧ ਰਾਮ ਬੰਸੀ ਰਾਮ ਕਾਂਸ਼ੀ ਰਾਮ (Defdt No. 1) (Defdt No. 2) (Defdt No. 3) ਲਾਲ ਚੰਦ (Defdt No. 5)
---	--

ਨੌਹਰੀਆ ਮੱਲ ਕਿਰਤ i ਮਲ ਕੇਹਰ ਚੰਦ (Defdt Mo. 6) (Defdt No. 7)
ਨਾਬਾਲਗ
(Defdt 8)

ਸ੍ਰੀ ਮਦਨ ਲਾਲ ਸੇਠੀ ਨੇ ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦੁਕਾਨ ਨੰਬਰ 148 ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। , ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ 4 ਜੂਨ 1925 ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹੁਣ, ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 17, 1951 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 195 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

“ਮੈਂ ਅਤੇ ਬੁਧ ਰਾਮ ਦੀ ਵਿਧਵਾ *ਮੁਸ਼ੰਮਤ* ਸਾਂਤੀ, ਮੋਗਾ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਦੁਕਾਨ ਨੰਬਰ 148 ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਰਹਾਂਗੇ। ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਬਾਅਦ. ਸਾਂਤੀ ਦੀ ਮੌਤ, ਜੋ ਤਿੰਨ ਭਰਾਵਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਸੁਧ ਰਾਮ, ਬੰਸੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਕਾਂਸ਼ੀ ਰਾਮ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਮਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਮਿਲੇਗਾ। ਭਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲੈਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਿਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ”

ਸੈਲੇਂਦਰ ਨਾਥ ਪਾਲਿਤ ਬਨਾਮ *ਸੱਯਦ ਹਦੇ ਕਾਜ਼ਾ* (1), ^{ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ} - ਸਾਂਤੀ ਮੁਕੇਰੀ, ਅਤੇ ਗੁਹਾ, ਜੇ.ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ-

* *

v -
ਸੁਧ ਰਾਮ ਅਤੇ

“ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, ਸੈਕਸ਼ਨ 2, ਧਾਰਾ, (ਈ), ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹੈ

'ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਲਾਭ'। ^{ਹਰਨਾਮ} ਸਿੰਘ,
ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਜੋ ਕਿ ^{ਸੀ}

■ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏ ਬਾਰੇ, ਨਾ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਕਾਇਆ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ; *ਮੰਗਲਸਵਾਮੀ* ਬਨਾਮ *ਸੁਬੀਆ ਪਿੱਲਈ* (2) ਦੇਖੋ , ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਦਸਤਖਤ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ - ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ।'

ਬਾਈ ਪਰਸਨ ਬਨਾਮ *ਲੱਲੂਭਾਈ ਵਾਂਦਰਵਨਦਾਸ* ਵਿਚ •

⁴ *ਰਾਣੀ* (3), ਬੀਓਮੋਟ, ਸੀਜੇ (ਨਾਨਾਵਤੀ, ਜੇ., ਕੰਕਰ ਰਿੰਗ); ਕਿਹਾ-

ਉਦੇਸ਼ "ਇਹ ਇੱਕ ਡੀਡ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਤੋਂ ਭੋਜਨ ਦੇਣ ਦਾ ਹੈ

* ਘਰ ਕਿਸੇ ਸਾਬਕਾ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਇਸਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ
ਘਰ, ਪਰ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਿ ਉਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਣਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ * ਭਾਰਤੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ" ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1)(b) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸਾਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 17, ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਹਿੱਤ ਕੀ ਹਨ-
* ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਝਗੜਾ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 17, ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਮਦਨ ਲਾਲ ਸੇਠੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਪੀ.ਐੱਫ. ਪ੍ਰੋ ਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 53-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਫਿਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 17, ਸਬੂਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸੀ-

* ਖੜਾ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 53-ਏ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ।

- (1) ਏਆਈਆਰ 1932 ਕੈਲ. 356
- (2) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ., 34 ਬੋਮ, 217
- (3) ਏਆਈਆਰ, 1932 ਬੋਮ. 217

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਾਂਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ®*ਪੀ. 17, ਸੁਧ ਰਾਮ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੈਂ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 3 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਹਮਾਮ ਸਿੰਘ, ਫਿਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 1, 2, ਅਤੇ 5^{ਜੈ} - ਪਰਿਵਾਰਕ ਵੰਡ ਦੇ ਧਿਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਾਂਤੀ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਪੱਤੀ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਯੋਗ ਸੀ।

ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39, *ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ* ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਤੋਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦਾ ਨੋਟਿਸ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਤਬਾਦਲਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ; ਪਰ ਕਿਸੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾ ਤਾਂ ਸਮਝਦਾਰੀ ਲਈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ।

ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ.ਆਰ. ਜੈਕਰ ਨੇ *ਮੁਸੁਮਤ ਦਾਨ ਕੁਈਰ* ਬਨਾਮ *ਮੁਸੁਮਤ ਸਰਲੋ ਦੇਵੀ* (1) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ: -

“ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਸਲੀ ਨਿਯਮ? ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ: -

ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਹਨ, (1) ਕਰਜ਼ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ (ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਪਿਤਾ ਦਾ) - ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣਾ; ਅਤੇ (2) ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ .ਨੈਤਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ। ਪਿਛਲਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਕੁਝ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਧੀਨ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਪਰਿਪੱਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਪੱਤੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਚਾਰਜ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ

(1) ਏਆਈਆਰ 1947 ਪੀਸੀ 8

ਬਾਇੰਡਿੰਗ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪਹਿਲ ਹੋਵੇਗੀ-^੪ ਰਾਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਸੈਂਬਰ ਦੇ ਹੋਰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਉੱਤੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਾਂਤੀ (ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ੪)- ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ) ਪਰ, ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਦੋਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ ;

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਚਾਰਜ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ , ਇਹ ' * ਦੂਜੇ ' ਤੇ ਪਹਿਲ ਹੋਵੇਗੀ । ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇਹ ਨਿਯਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 39 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ : (*ਸੋਮਸੁੰਦਰਮ ਚੇਟੀ* v.

ਉਨਮਾਲੈ ਅੰਮਾਲਾ)” (1)।

ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P. 17, ਰਜਿਸਟਰੀਕਰਣ ਦੀ ਘਾਟ ਲਈ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਸੰਪੱਤੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੇਸ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਰਕਮ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਾਕਾਫੀ ਸੀ.

ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ:

(1) ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਮੁੱਲ, ਉਹਨਾਂ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ;

- (2) ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤੀ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ;
- (3) ਵਿਧਵਾ ਦੀਆਂ ਵਾਜਬ ਇੱਛਾਵਾਂ ਜਿਸ ਵਿਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਖਰਚੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੀ ਘਟਨਾ ਲਈ ਕੀ ਖਰਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ
- (4) ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਵਿਚਕਾਰ ਪਿਛਲੇ ਰਿਸ਼ਤੇ.

ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਤੈਅ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ 1926 ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁੱਲ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। 40,000, ਉਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(1) ILR 34, ਮੈਡ, 800

ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸਾਂਤੀ ਸ਼੍ਰੀ ਮੋਹਨ ਲਾਲ। ਡੀਡਬਲਯੂ 6, ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 1915-16 ਅਤੇ 1916-17 ਵਿਚ ਬੁੱਧ ਰਾਮ, ਸ਼੍ਰੀ- ਸੁਧ ਰਾਮ ਦਾ ਪਤੀ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਸਾਂਤੀ, ਮੁਦਈ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੋਰ ਬੋਰਡ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਕੂਲ, ਸਿੰਘਾਂਵਾਲਾ ਵਿਚ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। . 10 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਮਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ, ਸਕੂਲ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ' DW 6/1 ਅਤੇ DW 6/2 ਵਿੱਚੋਂ ਅੰਸ਼, i^een ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ।

ਜਿਹੜਾ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਾਂਤੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬੁੱਧ ਰਾਮ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿੰਘਾਂਵਾਲਾ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਅਤੇ ਫਿਰ ਰੱਤਾ ਖੇੜਾ ਵਿਖੇ ਅਧਿਆਪਕ ਰਿਹਾ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਾਂਤੀ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬੁੱਧ ਰਾਮ ਸਿੰਘਾਂਵਾਲਾ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਕੀ ਸੀ। -

ਸ਼੍ਰੀ ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਿੰਡ ਰੱਤਾ ਖੇੜਾ ਦੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧ ਰਾਮ ਦੀ ਤਨਖਾਹ 1000 ਰੁਪਏ ਸੀ। 12 ਜਾਂ ਰੁ. 13 ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਹਵਾਰੀ.

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਾਂਤੀ ਨੂੰ ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ 14 ਮਾਰਚ 1947 ਤੱਕ ਸੰਭਾਲਿਆ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਕੋਲ ਦੁਕਾਨ ਨੰਬਰ 148 ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਮਦਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। 1947-48 ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨ ਨੰਬਰ 148 ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਸੀ। 650 ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁਨ ਜਬ ਅਰਬਨ ਇਮੋਵੇਬਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 194 ਸੀ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰ 'ਏ' ਤੋਂ ਐਂਟਰੀ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੇਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਾਂਤੀ ਦੀਆਂ ਦੋ ਧੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਦੋਵੇਂ ਵਿਆਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।

1948,1 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 147 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਮਦਨ ਲਾਲ ਸੇਠੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ

ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 60(1)(n) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 60(1)(n) ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਨੱਥੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ 'ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ' ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਤੋਂ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 60(1)(n) ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XXXIII ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸ਼੍ਰੀ ਮਦਨ ਲਾਲ ਸੇਠੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੰਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਦਈ v« ▼ 4 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਸਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੁਧ ਰਾਮ ਅਤੇ
ਹੋਰ

ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਵਿੱਚ. 200

ਪ੍ਰਤੀ ਮੋਨਸੋਮ ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਰਾਹਤ 'ਤੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸੀ- ਜੇ

. ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਸੀਨ ਜਿਸਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਸੀ। 30,000 ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਕਾਰਨ 2,400 ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਬਦਲਵੇਂ ਰੁਪ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ-ਫੀਸ ਉਸ ਰਾਹਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਦਾਲਤੀ-ਫੀਸ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਮ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ, 1,680 ਰੁਪਏ ਸੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਦੇਣ ਯੋਗ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਰੁਪਏ ਸੀ। 1,680 ਨਾ ਕਿ ਰੁ. 2,972-8-0 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਸੋਧ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ 'ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

*

ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਇਤਰਾਜ਼

- ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

k. ਰੈਗੂਲਰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 195-51 ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਖੋਸਲਾ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ

ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ